

Fr., kaplan na Planini 5 fl., č. g. Sattler J., kapl. pri sv. Barbari v Halozah 4 fl., g. Kupljen A., notar Črnomlji 3 fl., č. g. Kuncce Jan., žup. v St. Jurju na Ščavnici 2 fl., č. g. Purgaj Jur., kapl. v Št. Martinu pri Slov. Gradcu 2 fl., č. g. Roškar Fr., bivši kapl. v Zavrču 2 fl., g. dr. Gross Fr., e. kr. dr. pristav v Ljubljani 1 fl. 25 kr., č. g. Simonič Jan., žup. v Št. Janžu na Dr. p. 1 fl., g. Brauner Lud. v Šmariji 1 fl. Vsem blagim dariteljem in ljubiteljem uboge učee se mladine pristrčna hvala! Bog plati! Nadalnje milodare vzprejema č. g. o. B. Hrtiš, gvardijan na Ptuju.

Iz Bučkovec pri Malinedelji. (Letina — naše društvo.) Jako lepo nam vreme ugaja že celo jesen, da se lahko ozimina razvija prav lepo. Kupčija s sadjem je trajala do sedaj prav živahno, cena je bila 12—16 gld. za 10 avstr. veder natresenega sadja in je hvala Bogu, letos tega zemeljskega pridelka prav obilo, kmet prejema vsaj v tej stroki nekaj okroglega, z ajdo pa je letos slabeje, kakor z drugim žitom. Vinogradi pa niso nič prav ugajali, v njih je letos že itak rast zaostajala, tako da nam ni bilo najboljše kapljice pričakovati, tem manj, ker nas je že zadnji čas t. j. dne 18. avgusta sopet grozna toča poklestila. Za tem pa je listje trte nenavadno, večjidel po vseh zahodno ležečih vinogradih suho. To uimo strokovnjaki letošnji stalni suši pripisujejo, trta je gola, kakor po boleznih peronospora viticola zadeta. Laposlovno bralno društvo pri Malinedelji šteje blizu 80 udov, ter mladina skrbno čita raznovrstne časopise in knjige. To je kaj lepo znamenje! J. V.—k.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Obravnave v delegacijah gredó gladko in vseh troje ministrov bode lahko zadovoljno z njima, minister vunanjih zadev, grof Kalnoký, pa še posebej, kajti njemu je izrekla tudi avstrijska delegacija, kakor že poprej ogerska, svoje priznanje. — Vojni minister, grof Bylandt, želi puške-repetirke take, ki so za manjše strelivo. Kakor se zagotavlja, so te za veliko boljše, kakor puške za večje strelivo in je torej prav, če se naredé take za našo vojsko ali drage so, drage take poskušnje. — Dež. glavár štajarski, grof Gund. Wurmbrand je postal tajni svetnik Nj. veličanstva. — Za gluhoneme otroke so naredili v Gradcu velikansko poslopje. Oken ima 378 in zida je 244 metrov na dolgo, stane pa 208.000 gld. celo štaj. deželo, torej tudi nas Slovence. — V Bistrici na kor. Zili ustanavlja se podružnica sv. Cirila in Metoda. Ona je tretja na Koroškem. — Bolj, ko ruje liberalna nemška gospóda zoper škofa dr. Kahna, bolj se oklepa svojega višjega pastirja dobro, katoliško ljud-

stvo ter podpisuje z navdušenjem adreso, ki bode liberalni gospódi očitvidno znamenje, da ljudstvo ne stoji za-njo. Škoda, da pri volitvah nima dobro ljudstvo še dovolj moči. — V Ljubljani je vojska med mesarji. Doslej je bila cena mesu še čez 60 kr. za kilo, sedaj pa ga dajo že za 50 kr. Tega je kriv mesar, ki je prvi mesu nastavil ceno na 56 kr., za njim pa so še potlej drugi hoté ali nehoté šli na nižjo ceno. — Na Kranjsko so prišli oo. jezuitje in sicer v Ljubljano. Mil. knezoškof, dr. Missia, so jim priredili lepo poslopje v stanovanje. — Žganje tirja na Kranjskem zmerom več žrtev, zadnji teden je v Poljanski dolini ubil delalec tovariša, te dni pa v Preski mož ženo, oba vsled žganja. To je hudó. — Na c. kr. gimnaziji v Gorici se začinja že nekako vpeljevati slov. podnik in ste sicer letos že v 2. in 3. razredu slov. paralelki. — V papirnico v Podgori pri Gorici jemljejo le bolj ital. delalce, domače pa še rivajo iz nje. Tu bode treba, da seže tamošnje vrlo županstvo vmes ter razjasni gospodarjem papirnice to krivico. — Trst ima dobro kacic 50.000 slov. prebivalcev in po vrhu še je vsa okolica slovenska, vse eno pa je mestni zastop lašk na silo in se upira sedaj, kar največ more, zoper odlok ministra, da se sme vpisavati v zemljiščne knjige tudi slovenski. Upamo, da bode ta upor brez uspeha. — Hrv. sabor zboruje te dni. Posl. Amruš se je pritožil, da nastavlja vlada preveč Madjarov v hrv. službe, ban Khuen-Hedervary pa je odgovoril, da to ni resnica. Kateri izmed njiju trdi rešnico, mi sicer ne znamo, toda tako „v en dan“ menimo, da poslanec ni govoril. — V Bosni in Hercegovini stane drugo leto, ako jim gre vse po volji, dež. bramba samo še 4½ milijona, za polovico manj, kakor letos. Kar je še pa boljše, je to, da so dohodki, ki jih prejema država iz teh dežel, vsako leto večji in torej drugim deželam ni treba več šteti za njiji. — Madjari so si vedno v strahu, da jih s časom zmanjka, zato pa silijo svojo madjarščino drugim narodom, ki živé pod krono sv. Štefana, češ, da bode takó število Madjarov višje. Sedaj pošiljajo sirote, to je otroke brez starišev, naj so bili le-ti ali že Nemci ali Slovaki ali Hrvati, v čisto madjarske kraje. Tako bi jih radi v Madjare prelevili. Pregnani pa so vam torej ti Madjarje.

Vunanje države. Srbija je slej kakor prej prijazna Avstriji. Minister Ristič, da-si je sicer prijatelj Rusije, ni zoper to prijateljstvo, čudno pa je vendar-le, da gre te dni več mladih srbskih častnikov v Rusijo na višje vojaške šole. — Mladi bolgarski knez, princ Kobarski, preustraja svojo vojsko; kakor je podoba, uredi si jo po avstrijskem kopitu, deset mladih Bolgarov se nahaja že v avstrijskih vojaških šolah. — V Rumuniji dobodo novo po-

stavo, vsled katere vlada poslej ne more sodnikov predstavljati, kakor bi kedaj rada. Pogodbe z Avstrijo gledé trgovine še ne bode tako kmalu, doslenji pogovori niso imeli uspeha. Škoda! — Rusiji delajo nemški židje pregla-vico, ker ne marajo kupovati nje denarnih pa-pirjev. Ako je resnica, kar se zatrjuje v Rusiji bode pa za-njo teh sitnob konec, kajti poslej gredó ti papirji v Pariz in v London. Nemški bankirji bodo pa potlej ostali na cedilu in škoda, ki jo bodo trpeli, bode velika. — Ke-dar pride ruski car v Berolin, dojde tje tudi minister zunanjih zadev, grof Giers. To pa po-meni, da se menite Nemčija in Rusija zblížati, če bode mogoče. — Nemški cesarjevič Karel Friderik ima v resnici raka v grlu ter mu hodi za življenje. Ne dnevi a leta so mu šteta. Lehko se sodi, da sta vsled tega cesar in ce-sarica v veliki žalosti, sicer pa ima cesarjevič sina, ki je že tudi srečen oča. — Zadnjo ne-deljo so bile v Londonu, glavnem mestu Anglije, velike rabuke delavcev, ker jim niste niti vlada niti mesto priskrbeli dela. Veliko, 400 delalcev so zaprli ter jih že tudi obsodili ali na izgubo denarja ali pa v ječo za eno leto. No ali bode s tem bolje za nje? Držine zaprtih še bodo tako le na slabšem -- Fran-cozi so vsi po koncu ter ne vedó, kaj bode z republiko, ako bode treba, da odstopi predsed-nik, stari Grevy. Kakor kaže sedaj, je njegov zet, Wilson, precej zapleten v „nakupovanje zlatih križcev“. Iz elizeja, kjer je bival doslej pri svojem tastu so ga že pregnali in priti še utegne celó pred sodnijo. — General Boulanger je prestal svoj „zapor“ ter se je podal v Pariz, slova še po takem ne misli dati vojaški suknji. Njegova hči pa je postala nuna. V njegovi hiši je še tedaj kršč. življenje, kaj, če ga niso kje zavoljo tega preganjali? Ni neverjetno. — Spanija bi rada dobila Maroko, deželo njej na-sproti v spodnji Afriki, v svoje roke. Kdor ji pomore do nje, ta, Francija ali ne mara, če celó Nemčija, je ji ljub. — Italijani so dobili „korajžo“, ter jih sili bojda toliko v polke, ki imajo iti v Afriko nad Abisiniijo, da jih vlada ne more vseh vzprejeti. Kaj pa le bode, kedar bodo stali nasproti sovražniku? — Pogodba med Francijo in Anglijo ni še gledé pre-kopa Suez popolnem gotova. Ta prekop veže srednje-zemeljsko morje z arabskim in dalje z indijskim morjem ter loči Azijo od Afrike. Njej še niso vse vlade pritrdile in ni gotovo, če bodo to tudi storile — tako brez vsega. — V Kitaju je bila strašna povodenj, ker je reka Hoang-ho stopila čez bregove ter je mnogo zemlje preplavila. Utonilo je bojda 9000 ljudi, kacic 100.000 pa jih je prišlo v največo revščino. — V New Yorku, glavnem mestu zje-dinjenih držav, je prišlo lani 1994 ljudi iz avstr.-ogerske monarhije ter si iščejo ondi kruha.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Prilčno sem si bolj na tenko ogledal še cerkve sv. Avguština, sv. Karola boromejskega in sv. Elizabete. V cerkvi sv. Avguština stoji naprej altar, ki je bil sprva za votivno cerkev cesarja namenjen. Altar je jako fino iz pešče-nega kamena izsekan. Na desni strani cerkve je kapelica Marije Loreto, kjer v srebrnih in deloma zlatih posodah hranijo srca rajnih iz cesarske hiše. Navada namreč je na cesarskem dvoru, da vsakemu mrtvecu odprejo prsa in mu vzamejo srce. Telo se potem pokoplje v rakvi pod cerkvo oo. kapucinov, ki so varuhi cesar-skih rakev, a srce se položi v srebrno posodo in se hrani in omenjeni kapelici. Posode imajo podobo nizkih pokritih kelihov. Da visoka ce-sarska rodbina še po smrti srca svojih hranjuje pri Mariji, to je menda znamenje, da se Mati božja v cesarski hiši posebno lepo časti. Po ve-likosti se odlikuje posoda, v kateri se skupaj hranite srca velike cesarice Marije Terezije in njenega visokega soproga Franca Lorenskega.

Prostorna cerkev sv. Karola je zidana v italjanskem slogu. Duha velikega milanskega škofa pa v ovi cerkvi nisem mogel zaslediti. Cerkva sv. Elizabete je v gotiškem slogu zi-dana in je primerno še nova. Vbožci in revčeki pač čutijo, da je sv. Elizabeta velika njihova prijateljica, ker pri vseh vratih te siromaki ob-stopijo in po stopnicah jih vse polno sedi, da ti je treba pozora, da na katerega ne stopiš ali se čez katerega ne zvališ.

Vsaj eno dunajsko zbirko umetnih slik bo še treba pogledati. Zato stopiva s tovaršem v Belvedere. To vam je zopet prostorni vrt ali prav za prav očitno sprehajališče. Tukaj vidiš vsake vrste umetne zelene ograje, kraj lepo na-delanih potov, tukaj vidiš drevorede raznih dre-ves, ribnike, v katerih se ribe pipljejo za drob-tinice, katere jim šetalci mečejo in gredé z raz-nimi cveticami obsejane. Na voglih potov pa stojijo orjaške podobe iz starih paganskih basni. Meni take podobe že zategadel mrzijo, ker so navadno nage, in če že to ne, pa imajo podo-barji, ki še zdaj zmiraj paganstvo proslavljajo jako nehvaležno delo, ker tako rekoč temo pri-bijajo, dokler se že ves svet luči svete vere veseli.

Vrt nekoliko visi. Na najvišem torišču imaš lep razgled po Dunaju. Ondi stoji tudi hram, v katerem so razobešene slike raznih mojstrov. Tukaj sem spoznal, da je tudi umet-nost bila odrešenja potrebna, in le tiste slike, iz katerih krščanski duh sije, so lepe. Drugače pa velja o slikarju beseda sv. pisma: „Moj duh ne bo ostal v človeku vekomaj, ker